

Niektorí strácajú čas súdením, iní získavajú čas pomáhať.
Niektorí hádžu kamene, zatiaľ čo iní sadia kvety.
Niektorí poukazujú na chyby, iní pozorujú kvality.
Niektorí kritizujú víťazstvá iných, iní sa z nich tešia.
Niektorí sa sťažujú na život, iní zaň ďakujú.

... budme požehnaním!

JEHO PRÍBEH (19. jún 2024)
#171 TEN, ČO MŇA JE, BUDE ŽIŤ ZO MŇA
(Jn 6, 49 - 59)

Evanjelium

„Vaši otcovia jedli na púšti mannu a pomreli. Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť. Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“

Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?!”

Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“

Toto povedal v synagóge, keď učil v Kafarnaume.

Zamyslenie

Veľa je tých, čo obchádzajú túto časť evanjelia, v ktorej Pán hovorí o svojom tele a krvi ako o životodarnom pokrme a nápoji našich duší... Niektorí zobďaleč, potichu, akoby na prstoch. Niektorí manifestačným, hrmotným krokom v domnienke, že ide o dodatočnú vložku, v lepšom prípade o preklad, ktorý nemal dostať schválenie... Samozrejme, že potom nevedia vysvetliť dokonalú súhru medzi touto evanjeliovou staťou a medzi slovami, ktoré predniesol Pán nad chlebom a kalichom pri Poslednej večeri, a musia opatrne obísť aj Prvý list apoštola Pavla Korinťanom (11, 23 - 29), kde sa dozvedáme, že prvotná Cirkev chápala tieto Pánove slová presne tak ako my dnes...

Nuž, čo tu povedať? Sú tí, čo obchádzajú tieto Pánove slová, naozaj veriaci? A majú potom skutočne v sebe jeho život? Tešme sa, ak nepatríme medzi týchto pochybovačov... Ale nezabudnime pritom na skromnosť a opatrnosť... Kto chce mať v duši Pánov život, musí vyjadrovať vieru v tieto jeho slová aj navonok. No nielen zohnutím kolien a rozčítanou piesňou počas predpísanej liturgie... Viera v tieto Pánove slová, to je niečo viac než iba lacné citové vzruchy vychádzajúce z predpokladu, že by to mohlo aj takto byť. To sú vždy aj zodpovedné skutky. Až tieto sú znakom, že sme uverili a máme v sebe jeho život.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, prosíme ťa o živú vieru v tieto tvoje slová. O takú, ktorá by presvedčala všetkých, s ktorými žijeme, že sme v tebe a ty v nás tak, ako si ty v Otcovi a on v tebe, aby bolo cítiť, že v nás žiješ a cez nás pôsobíš to, kvôli čomu si prišiel z neba ako chlieb večného života.

Amen..

Otče náš,... Zdravas' Mária... Sláva Otcu....

...Liturgický kalendár na tento deň

*Text a obrázok: - farnosť Saletini Rozkvet;
Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie*

 späť na Úvodnu sekciu